

Bilag 114.

FINANSMINISTERIET

Den 7. december 1965.

Notat om forskellige former for bunden opsparing.

En bunden opsparing med det formål at fremme afsætningen af obligationer kan tænkes udformet på forskellige måder. Uanset hvilken måde man vælger, må skattemyndighederne beregne størrelsen af den bundne opsparing. De må endvidere føre kontrol med indbetalingen, og i mangel af rettidig betaling må de inddrive opsparingsbeløbet.

Der kan blive tale om følgende fremgangsmåder.

1) Den opsparingspligtige køber de fornødne obligationer og deponerer dem i et pengeinstitut eller et låneinstitut. Obligationernes kursværdi skal så vidt muligt svare til den pålignede bundne opsparing. Dog kan mindre differencer berigtiges ved indskud på spærret konto i et pengeinstitut.

2) Hele opsparingsbeløbet indskydes på en konto i et pengeinstitut. For de indskudte beløb køber pengeinstituttet obligationer efter den opsparingspligtiges anvisning. Obligationerne henlægges i spærret depot i pengeinstituttet indtil frigivelsen. Eventuelle restbeløb, der ikke medgår til køb af obligationer, spærres i samme periode.

3) Hele opsparingsbeløbet indskydes på en spærret konto i et pengeinstitut. Pengeinstitutterne skal for egen regning købe obligationer for et beløb svarende til summen af de modtagne indskud på bundne opsparingskonti. Pengeinstitutterne må formentlig afskæres fra at afhænde den omtalte obligationsbeholdning, før indskuddene på opsparingskontiene frigives.

4) Hele opsparingsbeløbet indbetales til Nationalbanken, der på denne måde får mulighed for at forøge sine obligationskøb. Vælges denne ordning, er der ikke noget til hinder for, at de opsparingspligtige ind-

betaler den pålignede opsparing via pengeinstitutterne; men ordningen kan også tilrettelægges således, at indbetalingen sker gennem skattevæsenet.

Ad mulighed 1.

Hvis den opsparingspligtige selv skal sørge for købet af de obligationer, der skal deponeres, må obligationerne ved deponeringen ansættes til en på forhånd fastsat kursværdi. Den kan f. eks. beregnes på basis af kursen pr. 31. december 1965. Hvis opsparingsbeløbet skal indbetales i rater, må de enkelte rater være af en sådan størrelse, at det er muligt at købe en obligation for ratebeløbet.

Det vil i praksis være vanskeligt at finde obligationer, hvis kursværdi netop svarer til ratebeløbet. Derfor må man formentlig åbne mulighed for at købe obligationer for flere mindre rater på én gang. Der må også være adgang til at deponere obligationer til en kursværdi, der overstiger opsparingsbeløbet. Den opsparingspligtige må i så fald affinde sig med, at han ikke kan disponere over obligationerne i bindingsperioden. En anden mulighed er, at den opsparingspligtige køber obligationer til en kursværdi, der er lidt mindre end opsparingsbeløbet. I så fald må det eventuelle restbeløb indskydes på en spærret konto i et pengeinstitut. Det vil imidlertid betyde, at pengeinstitutterne må oprette et stort antal små konti. Man kunne derfor overveje at give de opsparingspligtige valget mellem at anvende hele opsparingsbeløbet enten til køb af obligationer eller til indskud på en spærret konto i et pengeinstitut. Denne valgmulighed kunne eventuelt begrænses til opsparingspligtige, der pålignes en bunden op-